

महाराष्ट्रावरील कजचे वास्तव

मार्च २०२६ अखेरपर्यंत महाराष्ट्र मधील एकूण कर्ज अंदाजे ९ लाख ३२ हजार कोटी रुपयांवर पोचले. गेल्या पाच वर्षांत, महाराष्ट्र सरकारचे एकूण थकीत कोटी सुमारे ५.४८ लाख कोटी रुपयांहून २०२६-२०२७ साठी अंदाजित ११.०२ लाख कोटी रुपयांपर्यंत वाढणुयाचा अंदाज आहे. वर्ष २०२१-२०२२ मध्ये शासनाने एकूण ९०,५८७ कोटी रुपये, २०२२-२०२३ मध्ये शासनाने एकूण १,२०,८४१ कोटी रुपये, २०२३-२०२४ मध्ये शासनाने एकूण कोटी रुपये, २०२४-२०२५ मध्ये शासनाने एकूण १,४३,६३५ कोटी रुपये २०२५-२०२६ साठी नवीन कर्जातून सुमारे १,९३,७२३ कोटी रुपये उभारण्याचा प्रस्ताव होता.

केवळ जुन्या मुद्दालाची परतफेड करण्यासाठी राज्य सरकार दरवर्षी मोठ्या प्रमाणात अर्थसंकल्पात तरतूद करावी लागते. २०२१-२२ मध्ये कर्ज परत फेडीवर ४०,१५८ कोटी रुपये, २०२२-२३ मध्ये कर्ज परत फेडीवर ४१,६८९ कोटी रुपये, २०२३-२४ मध्ये कर्ज परत फेडीवर ४८,५७८ कोटी रुपये, २०२४-२५ मध्ये कर्ज परत फेडीवर ५६,७२७ कोटी रुपये, २०२५-२६ मध्ये कर्ज परत फेडीवर ६२,०३१ कोटी रुपये, आणि २०२६-२०२७ मध्ये कर्ज परत फेडी कोटी रुपयांहून अधिक वाढण्याचा अंदाज आहे.

महाराष्ट्र शासन विविध स्रोतांकडून
हे कर्ज उभे करते. कर्जाचा मोठा हिस्सा,

सुमारे ७५ टक्के ते ८० टक्के खुल्या बाजारातून रोखे (बॉंद) विकून गोळा केला जातो. केंद्र सरकारकडून मिळणाऱ्या विशेष साधास व अल्प मुदतीचे कर्जाचे प्रमाण साधारणपणे ६ टक्के ते ९ टक्के दरम्यान असते.महाराष्ट्र सरकारच्या एकूण कर्जाच्या आणि उत्तरदायित्वाच्या रचनेमध्ये विविध वित्तीय संस्था आणि राष्ट्रीयीकृत बँकांकडून मिळणारे कर्ज (अंतर्गत कर्ज) आणि राज्य भविष्य निर्वाह निधी यांचा वाटा एकत्रितपणे सुमारे २० टक्के ते २५ टक्केच्या दरम्यान असतो.राज्याला मिळणारा महसूल उत्पन्न आणि केंद्राकडून येणारा हिस्सा यातून दरवर्षी कर्जाचे व्याज आणि हप्ते फेडले जातात.दरवर्षी कर्जाचे व्याज फेडण्यासाठीच राज्याला सरासरीने ६५ हजार कोटी रुपयांपेक्षा जास्त खर्च करावा लागतो. पण या घेतलेल्या कर्जावर जुलै २०२६ मध्ये नियंत्रक आणि महालेखापरीक्षक (कॅंग) यांनी प्रकाशित केलेल्या अहवालात गंभीर आक्षेप घेतले असून,त्यात राज्य सरकारने प्रमुख आर्थिक दायित्वे लपवली आणि कायदेशीर देखरेखीला बगल दिली,असे नमूद केले आहे. महाराष्ट्र शासनाची अर्थसंकल्पाबाहेरील कर्जे म्हणजे राज्य मालकीच्या महामंडळांनी मुख्य सरकारी अर्थसंकल्पाऐवजी घेतलेली कर्जे, नियमित अर्थसंकल्पीय कागदपत्रांमध्ये दिसत नाहीत.३१ मार्च २०२५ पर्यंत

एकूण लपविलेले कर्ज (ऑफ बजेट डेट) २८,३२५ कोटी रुपयांवर पोहोचले. त्यात मुख्य कर्जदार महाराष्ट्र राज्य रस्ते विकास महामंडळाने केवळ २०२४-२५ मध्ये जमीन आणि रस्त्यांच्या कामांसाठी १८,४४० कोटी रुपये उभारले.

राज्याने दावा केला की त्यांची वित्तीय तूट (उत्पन्न आणि खर्चातील तफावत) सकल राज्य देशांतर्गत उत्पादनाच्या २.७४ टक्के होती.कॅंगनुसार खरी तूट ३.२० टक्के होती, जी वित्तीय जबाबदारी आणि अर्थसंकल्पी व्यवस्थापन कायद्याने निर्धारित केलेल्या ३ टक्काच्या सुरक्षित मर्यादेचे उल्लंघन करते. राज्याने कर्जावरील व्याज आणि मुद्दल परतफेडीवर २,००० कोटी रुपयांहून अधिक खर्च केला. या खर्चाची नोंद नियमित खर्च (महसूल खर्च) म्हणून करण्याऐवजी गुंतवणूक (भांडवली खर्च) म्हणून केली. यामुळे कोणतीही नवीन मालमत्ता तयार झाली नाही, तरीही विकास कामावर जास्त खर्च झाल्याचे कागदावर भासवले गेले.या चुकीच्या नोंदीमुळे राज्याची महसुली तूट प्रत्यक्षात होती त्यापेक्षा कमी दिसली. राज्याने पैशांचा योग्य वापर करण्याऐवजी हजारो कोटी रुपये व्ह्यूअल पर्सनल डिपॉझिट अकाउंट्समध्ये जमा करून ठेवले.

कॅंग अहवालानुसार वाढते
सार्वजनिक कर्ज आणि लपविलेले कर्ज
यामुळे महाराष्ट्राच्या अर्थव्यवस्थेवर

आणि व्याज भरण्याच्या क्षमतेवर गंभीर परिणाम होत आहे.वित्तीय लेखाजोखानुसार ३१ मार्च २०२५ पर्यंत महाराष्ट्राचे अधिकृत कर ८.५९ लाख कोटी रुपये दाखवले गेले होते. मात्र, कॅंगने जेव्हा यात २८,३२५ कोटी रुपयांचे लपविलेले कर्ज जोडले, तेव्हा राज्याचे एकूण वास्तव कर्ज ८.८७ लाख कोटी रुपयांवर पोहोचले. लपविलेले कर्ज जोडल्यानंतर राज्याचे एकूण दायित्व राज्याच्या उत्पन्नाच्या १९.५८ टक्के इतके झाले आहे. तसेच राज्य विधिमंडळाच्या माहितीनुसार, वेगवेगळ्या महामंडळांना सरकारने दिलेल्या एकूण हमीमुळे राज्यावरील भविष्यातील कर्जाचा बोजा गंभीर बनत आहे. कर्ज वाढल्यामुळे राज्याला दरवर्षी द्याव्या लागणाऱ्या व्याजाचा बोजा अत्यंत वेगाने वाढत आहे. कॅंगच्या निरीक्षणानुसार, राज्याच्या एकूण महसुली जमापैकी बॅबल ६३.४५ टक्के हिस्सा हा केवळ टॉन्डल खर्च (कमिटेड एक्सपेंडिचर) म्हणजेच सरकारी कर्मचाऱ्यांचे पगार, पेन्शन, सबसिडी आणि वाढलेले व्याज भरण्यातच खर्च होत आहे. महसुलातील ६३ टक्क्यांपेक्षा जास्त स्वकम आधीच्याच दायित्वांवर खर्च होत असल्यामुळे, राज्याकडे पायाभूत सुविधा,आरोग्य आणि शिक्षण यांसारख्या नवीन विकासकामांसाठी अत्यंत मर्यादित निधी शिल्लक राहत आहे. वाढते व्याज भरण्यासाठी आणि दैनंदिन खर्च

भागवण्यासाठी सरकारला पुन्हा नवीन कर्ज काढावे लागत आहे, ज्यामुळे राज्य कर्जाच्या दुष्टचक्रात अडकण्याचा धोका निर्माण झाला आहे.

यंदाच्या वर्षी महाराष्ट्रात ३५८ पैकी २६५ तालुक्यांमध्ये (सुमारे ७४ ते ७५ टक्के तालुक्यांमध्ये) दुष्काळ जाहीर करण्यात आला आहे.सरकारी तिजोरीवर सुमारे ४५,००० कोटी रुपयांचा अतिरिक्त आर्थिक बोजा पडण्याचा प्राथमिक अंदाज वित्त विभागाने वर्तवला आहे. जरी महाराष्ट्र सरकारने केंद्राकडे राष्ट्रीय आपत्ती प्रतिसाद निधी (एनडीआरफ) अंतर्गत विशेष आर्थिक पॅकेजची मागणी केली तरी एनडीआरफ नियमावली अंतर्गत केंद्र सरकार केवळ पिकांचे नुकसान आणि तातडीच्या दुष्काळी उपायांसाठीच निधी मंजूर करते,व तो निधी जास्तीत जास्त ६,००० कोटी रुपयांचा असू शकतो. त्यामुळे राज्य सरकारला केंद्राच्या परवानगीने कमीतकमी ४०,००० कोटी रुपयांचे अतिरिक्त कर्ज उचलावे लागणार आहे. एकंदरीत,महाराष्ट्राच्या वाढत्या कर्जाच्या आणि महसुली तुटीच्या पार्श्वभूमीवर कॅंगेने राज्याला 'संभाव्य 'कर्जाच्या सापेक्ष्यातून' बाहेर काढण्यासाठी वास्तववादी अर्थसंकल्प तयार करण्याचा सल्ला दिला आहे.सरकारने केवळ घोषणा न करता राज्याच्या प्रत्यक्ष महसुली जमा आणि खर्चाचा योग्य ताळमेळ ठेवून वास्तववादी अर्थसंकल्प तयार करावा,पुर्वणी मागण्यांचे प्रमाण

कमी करून बजेटचे अचूक नियोजन करावे, अर्थसंकल्पबाह्य कर्ज घेणे बंद करावे,सरकारने विविध महामंडळांच्या माध्यमातून घेतलेले हजारो कोटी रुपयांचे छुपे कर्ज अधिकृत अर्थसंकल्पात दाखवले पाहिजे व वित्तीय नियमांच्या बाहेरील कर्जावर अवलंबून राहणे मर्यादित करावे जेणेकरून भविष्यातील परतफेडीचा ताण कमी होईल,असे सुचविले आहे. तसेच मध्यमकालीन वित्तीय महसुली तूट कमी करण्यासाठी आणि भांडवली गुंतवणुकीसाठी आर्थिक जागा निर्माण करण्यासाठी सरकारने मध्यमकालीन वित्तीय एकत्रीकरण आराखडा तयार करावा व विविध विभागांच्या वैयक्तिक ठेव खात्यांमध्ये किंवा बँकेत पडून असलेला विनावापर निधी तात्काळ राज्याच्या मुख्य संचित निधीत जमा करावा, ज्यामुळे महसुली तूट कमी दाखवण्यास मदत होईल. महाराष्ट्र राजकोषीय उदरदायित्व आणि बजेट व्यवस्थापन कायद्यांतर्गत ठरवून दिलेल्या ३ टक्के वित्तीय तुटीच्या मर्यादेचे काटेकोरपणे पालन करावे. केवळ लोकप्रिय घोषणा किंवा कल्याणकारी योजनांवर अवाजवी खर्च करण्याऐवजी, राज्याला महसूल मिळवून देणाऱ्या उत्पादनक्षम सांमलमत्ता आणि पायाभूत सुविधांच्या विकासावर खर्च वाढविणे आवश्यक ठरते.

प्रा डाॅ संजय खडक्कार,
माजी तज्ज्ञ सदस्य,
विदर्भ वैधानिक विकास मंडळ.

(सेवानिवृत्त होऊन)
जाता राहिल कार्य काय...

हमें तो यही था गुरु,
गम-ए-यार है हमसे दूर।
वही गम जिसे हमने
किस किस जतन से,
निकाला था इस दिलसे दूर।
वह चलकर कयामत कि चाल आ गया...
सेवानिवृत्तीच्या दिवशी मजरुह सुल्तानपुरी
यांच्या मेरे हममम मेरे दोस्त या चित्रपटातल्या 'हुई
शाम उनका खयाल आ गया' या गाण्यातलं कडवं
'जॉली गुड फेलो' ट्युनसोबत वाजवावं. चित्रपटात
'जॉली गुड फेलो' ट्युनसोबत वाजवावं. चित्रपटात
'जॉली गुड फेलो' ट्युनसोबत वाजवावं. चित्रपटात
अवस्था व्यक्त करत असलं तरी चार्ज रिपोर्टवर
सही करतानाच्या भावनांना सुध्दा चपखल बसतं.
कार्यालयाच्या उंबरठ्या समोर पुढच्या पर्वाच्या
कृष्णविवरारं प्रवेशद्वार असतं. सेवानिवृत्तीला
दुसऱ्या इंगिची सुरुवात म्हणातात. खरी परंतु
वास्तविक पाहता ही आयुष्याच्या तिसऱ्या पर्वाची
नांदी असते. कारण करियर सुरु होण्यापूर्वीच्या
काळाचा सेवानिवृत्ती हा अंटी-क्लायमॅक्स असतो.
टकमक टोकावजन या कृष्णविवरारत उडी घेणं
अपरिहार्य असतं. सहकाऱ्यांकडे पाहतांना आपल्या
डोळ्यात 'मिछामी दुक्कडम' चे तर त्यांच्या
डोळ्यात 'घालीन लोंगंगण, वंदिन चरण' नंतर
विसर्जन झाल्याचे भाव असतात. आपल्यावर
स्तुतिमुमने उधळणं सुरु असताना आपण
अभिर्नदनाच्या संदेशांवर ओझरते कटाक्ष टाकत
असतो. मन 'बिते हुए दिनांन' मिस करत येणाऱ्या
'फुरसत'च्या दिनांचं काय करायचं या विवंचनेत
असतं.

पर फुलांच्या सुगंधानं दरवळून गेलेलं असतं. अभिनंननांचा वर्षाव चालूच असतो. शाली, श्रीफळं, समानाचिन्हं दिवाणखान्याची शोभा वाढवत असतात. अर्धगिरी शालू सावरत पाणवलेल्या डोळ्याने स्मितहास्य करत आपल्याकडे आणि आपण तिच्या डोळ्यांपलिकडे शून्यात पाहत असतो. महत्वाच्या वस्तू पॅक करून नंबर घालून ठेवलेले पुड्याचं बॉक्स इकडे तिंकडे ठेवलेले असतात. पर इमिग्रेशन परत करून वेटींग रुममध्ये आल्यासारखे फिलिंग देत राहून. बॉन होयाज...

चौदा वर्षे वनवास आणि त्यानंतर एक वर्ष अज्ञातवास. वनवास नाही म्हणता येणार परंतु अज्ञातवासाचं एक वर्ष सुरु होतं. साम्राज्याचे गेल्यामुळे मंजिलच्या शोधत निघालेल्या या हुमायूँला नो मॅन्स लँड मथला प्रवास सुरु होतो. एके काळच्या युध्दनीकेचं हक्क-हक्क दिव्याची उघडझपा होणाऱ्या, इतरांना गाईड करण्यास सदैव तत्पर असलेल्या लाईट हाऊसमध्ये रुपांतर होतं. कांम सांगण्यासाठी वाजणारे नंबर कमी होत जातात आणि आपणही त्यांच्याकडे दुर्लक्ष करायला सुरुवात करतो. फिटनेस वॉकवेळी क्रॉस होणारे हाय करून न थांबता पुढे जातात, कधी काकी ज्युनियर भेटले तर तुमच्या उजव्या बाजूने चालतात. ऑफिशियल भेटलेयला गेलो तर निघताना खुचित उभे राहून हस्तदीर्घान करून रिवरला गाडीपर्यंत सोडायला सांगतात.

हळू हळू 'काहीही न करणं' हा पर्याय कसा योग्य राहिल हा विचार वर्ष संपता संपता आपल्या मनात येतो. राजाचं मारनं आणि पावसाचं झोडपणं झाल्या नंतर कुणालाही रिपोर्ट न करणं आणि

त्याचबरोबर कुणालाही लॉग टर्मसाठी कमिटमेंट न देणे ही बेजाजबदारपणाची भावना वाढीस लागायला लागते. रिअल टाईम मध्ये जगण्यासाठी कसा सातपणे वेळ राखून ठेवता येईल, ही लाईफस्टाईल अंगीकारण्यासाठी आर्थिक विवंचना कशी दूर करता येईल याबाबत विचारमंथन सुरू होतं. तत्त्व असं की एकटेपणा आणि एकांत यामधला फरक लक्षात यायला लागतो. सकारात्मक स्वमग्नता येणं ही पुढची पायरी. आयुष्यभर जे काही नियोज केलं त्यातलं किती वास्तवात आणता असं याचा विचार केला तर नियोजन चुकणं हा अपवाद नसून नियमच झाला होता असं वाटतं. आपल्या नियंत्रणात नसलेल्या हजारो घडामोडींचा डायनॅमिक्स पाहता नियोजन केल्याप्रमाणे घडलं तर नवल. नियोजनशून्यतेमुळे काय होईल याची पचिपचिमी न्होते. नविन शोध लागतो की केवळ पूर्व-प्राथम्य-उत्तर-दक्षिण येथेवंच ठरवून पुढं गेलं तरी कारवाय तयार होत जातो.

उमदेवारीच्या काळातलं जिवीनं जगणं आणि वर्तमानातलं काहीही न करता जगणं यामधला फरक ठळकपणे जाणवतो. त्यावेळी ध्येयपूर्तीसाठी लागणारी ऊर्जा होती. बिकट परिस्थितीसाठी दोन हात करण्याची धमक होती. परंतु आर्थिक चणचण होती. त्याउलट आता फिरून त्याप्रमाणे जगायचा विचार केला तर पहिली जाणवणारी गोष्ट म्हणजे त्यावेळी स्वप्नात असलेल्या गोष्टी आता वास्तवात आलेल्या असतात. जाणिवेमुळे भौतिक गोष्टींबद्दलची ओढ लागत नाही. याचा परिणाम दादल्याची भावना थोडीफार जगृत होण्यात येतो. देवळात देणगीची पावती फाडली नाही तर अवघडल्यासारखं होतं. कुणी हात पसरला आणि सुटे पैसे असतील तर दिले जातात. कुणाला उधार देण्यापेक्षा देऊन टाकणं बरं वाटायला लागतं. जणूकाही बदली झाली आहे आणि सामानाची आवरआवर करताना बऱ्याच वस्तू देऊन दादल्यावर क्लंटर कमी झाल्यासारखं सारखं फिलिंग येतं.

असं राहायला सुरुवात केल्यानंतर समजत की नेटवर्किंग करण्याची काही आवश्यकता नाही. कारण आपा आपलं कुणक ठेवते काही "काम" नसतं. जुनं ते सोनं समजून आयुष्यालयाला महत्वाच्या व्यक्ती कोण हे लक्षात येतं. कुटुंब किती महत्वाचं असतं याचा प्रत्यय यायला लागतो. नातवंदं हा आपला पुनर्जन्मचं जणू लुलांग लायची जीवनशैलीबाबत टीका न करता आहेत तशी स्विकारली आणि फक्त मागतील तेंव्हा सल्ला देण्याचं धोरण ठेवलं तर पुढचं सगळं सुकर होऊन जातं. आश्चर्याचा धक्का त्यावेळी बसतो त्यावेळी सेवानिवृत्त झालेल्या इतर मित्रांच्या बसू पुन्हा पुनर्जिवित होतो आणि आपण बघायपैकी बिझी होऊन जातो.

या जगण्यावर, या जन्मावर,
शतःदा प्रेम करावे.

जयंत
ईकनवरे
य.पी.एस.
वानिवृत्त)

जगभरातील समाजांना निसर्गाच्या संवर्धनासाठी प्रोत्साहित करणे!

'आययूसीएन'चा स्थापना दिन

सुरवातीला याला इंटरनॅशनल युनियन फॉर द प्रोटेक्शन ऑफ नेचर (१९४८-१९५६) म्हटले जात असे आणि पूर्वी हे वर्ल्ड कॉन्झर्वेशन युनियन (१९७०-२००८) म्हणूनही ओळखले जात होते. युनेस्कोचे पहिले महासंचालक ज्युलियन हक्सले यांनी आययूसीएनची स्थापना करण्याचा पुढाकार घेतला. आययूसीएनची स्थापना ५ ऑक्टोबर १९४८ रोजी प्रवोन्समधील फॉन्टेनब्लू येथे झाली, जेव्हा युनेस्कोच्या प्रेरणेने विविध सरकारे आणि संवर्धन संस्थांच्या प्रतिनिधींनी 'इंटरनॅशनल युनियन फॉर द प्रोटेक्शन ऑफ नेचर'ची स्थापना करणाऱ्या एका औपचारिक अधिनियमावर स्वाक्षरी केली. ही नवीन संस्था स्थापन करण्याचा पुढाकार युनेस्कोकडून आणि विशेषतः त्याचे पहिले महासंचालक, ब्रिटिश जीवाश्मसद्म ज्युलियन हक्सले यांच्याकडून आला होता. त्याच्या स्थापनेच्या वेळी, आययूसीएन ही निसर्ग संवर्धनाच्या संपूर्ण क्षेत्रावर लक्ष केंद्रित करणारी एकमेव आंतरराष्ट्रीय संस्था होती (पक्ष्यांच्या संरक्षणासाठी एक आंतरराष्ट्रीय संस्था, जी आता बर्डलाइफ इंटरनॅशनल आहे , १९२२ मध्ये स्थापन झाली होती).

आययूसीएन (इंटरनॅशनल युनियन फॉर कॉन्झर्वेशन ऑफ नेचर) ची सुरुवात बुसेल्समध्ये ६५ सदस्यांसह झाली आणि ते युनेस्कोशी जवळून संबंधित होते. त्यांनी संयुक्तपणे न्यूयॉर्कमधील लेक सक्सेस येथे १९४९ ची निसर्ग संरक्षण परिषद आयोजित केली आणि अत्यंत धोक्यात असलेल्या प्रजातींची पहिली यादी तयार केली. आपल्या स्थापनेच्या सुरुवातीच्या काळात आययूसीएन जवळजवळ पूर्णपणे युनेस्कोच्या निधीवर अवलंबून होते आणि १९५४ मध्ये हा निधी अनपेक्षितपणे बंद झाल्यावर त्यांना आपले उपक्रम तात्पुरते कमी करण्यास भाग पडले. आययूसीएन प्रमुख शास्त्रज्ञांना सहभागी करून घेतला आणि वन्यजीवांवर कीटकनाशकांच्या हानिकारक परिणामांसारखे महत्त्वाचे मुद्दे ओळखण्यात यशस्वी झाले, परंतु त्यांनी विकसित केलेल्या अनेक कल्पना कृतीत उतरल्या नाहीत. सरकारांची कृती करण्याची अनिच्छा, आययूसीएनच्या आदेशाबद्दलची अनिश्चितता आणि

रिकाऱ्या ढोटी तुढाचे सेवन

सकाळी उठल्यावर रिकाम्या पोटी तुपाचे सेवन केल्याने आरोग्याला अनेक फायदे होतात. तूप हा आहाराचा भाग आहे. आपण तूप चपातीला लावून किंवा खिचडीवर घालून तुपाचे सेवन करतो. त्यामुळे जेवणाची चव वाढते, त्याच बरोबर अनेक आजारांवर देखील फायदेशीर आहे. जाणून घेऊया रिकाम्या पोटी

तुपाचे सेवन केल्याने काय फायदे होतात.

» तुपाचे सेवन केल्याने पचनक्रिया सुधारते. जर चनाशी संबंधित काही समस्या असतील तर सकाळी उठल्यावर रिकाम्या पोटी तुपाचे सेवन करू शकता.

» रिकाम्या पोटी तुपाचे सेवन केल्याने अनेक आजारांशी संबंधित समस्या सुधारते. जर झोप न येणे, भूक न लागणे अशी लक्षणे दिसून आल्यास तुपाचे रिकाम्या पोटी सेवन करावे.

» सकाळी उठल्यावर रिकाम्या पोटी तुपाचे
पेवन केल्याने हाडे मजबूत होतात. सांधे दुखीवर लगेच
आराम देखील मिळतो.

संकलन : अनिल साखरकर

प्रतिनिधी ६ ऑक्टोबर

प्रतिनिधी ६ ऑक्टोबर

दरम्यान जिल्हा सामान्य
रुग्णालयात वैद्यकीय
महाविद्यालयाचे अधिष्ठाता
मुंगल यांनी भेट देऊन माहिती
घेत दोन मृतांची अधिकृत
आकडेवारी जाहीर केली आहे
शिवाय खाजगी दवाखान्यातून
पाठवण्यात आलेल्या रुग्णांची
माहिती जवळपास 15 च्यावर
जखमी असल्याची कळत आहे.

प्रतिनिधी ६ ऑक्टोबर

**महापालिकेतील भाजप सरकारच्या
कारभारावर डॉ. झीशान हुसेन भडकले**

प्रतिनिधी ६ ऑक्टोबर

अकोला महापालिकेतील विरोधी पक्षनेते डॉ. झीशान हुसैन यांनी भाजप सरकारवर जोरदार हल्लाबोल केला आहे. सत्ताधारी आणि प्रशासकीय अधिकाऱ्यांच्या शून्य नियोजनामुळे शहरावर पाण्याचे भीषण संकट ओढावल्याचे त्यांनी स्पष्ट केले. गेल्या अनेक वर्षापासून मोर्णा आणि कडकटपूर्णा प्रकल्पांना जोडणे तसेच वाढ धरणावरून पाडपलाइन आणण्याच्या योजना

A group of people, including a woman in a green shawl and a man in a white shirt, standing in front of a wooden door.

खंडेलवाल भवन

अकोला शहरातील
खंडेलवाल भवन येथे आयोजित
या भव्य प्रदर्शनात जगप्रसिद्ध
गोदेरेज कंपनीची आधुनिक
तंत्रज्ञानावरील नवीन उत्पादने
प्रदर्शित करण्यात आली आहेत.
या विशेष कार्यक्रमास प्रमुख
पाहुणे म्हणून अकोला
लोकप्रिय आमदार रणधीर
सावरकर जी उपस्थित होते;
त्यांनी दीपप्रज्वलन करून

हे प्रदर्शन प्रामुख्याने बीटूबी (बिझनेस टू बिझनेस) म्हणजेच व्यावसायिक व्यवहारांवर केंद्रित होते, ज्यामध्ये अकोल्यातील अनेक प्रमुख इलेक्ट्रॉनिक्स व्यापाऱ्यांनी सहभाग घेतला. या प्रसंगी मित्तल इलेक्ट्रॉनिक्सचे

या कार्यक्रमात गोदरेज
कंपनीतर्फे सादर करण्यात
आलेल्या अत्याधुनिक फ्रिज
आणि वॉशिंग मशिनसह
विविध उत्पादनांच्या नवीन
रेंजला व्यापाऱ्यांचा उदंड
प्रतिसाद मिळाला. एकाच

छताखाली ग्राहकांना गोदरेज कंपनीचे जगप्रसिद्ध फ्रिज, वॉशिंग मशिन आणि इतर इलेक्ट्रॉनिक्स वस्तूंची अथांग श्रेणी उपलब्ध करून देण्यात आली असून, याचा जास्तीत जास्त नागरिकांनी लाभ घ्यावा, असे आवाहन आयोजकांतर्फे करण्यात आले आहे.

प्रतिनिधी ६ ऑक्टोबर

महापालिकेच्या भेड
येथील कचरा प्रक्रिया
आणि बायो गॅस
प्रकल्पात नष्ट केला
जाणार आहे. नियमबाह्य
आणि आरोग्यास घातक
माल मागवणाऱ्या कमल
शर्मा, वैभव पाटील
आणि अशोक अड्डा
या तीन व्यापाऱ्यांचे
परवाने निलंबित
करण्यात आले आहेत.
वरिष्ठ अधिकाऱ्यांच्या
मार्गदर्शनाखाली अन्न
सुरक्षा पथकाने ही
कारवाई केली असून
यावुळे भेसळयुक्त माल
विमूक्त करणाऱ्यांचे धाबे
दणाणले आहेत.

**अमलत्या
कलकत्ता**

दुसरा वाढदिवस

प्रनवी विनोद खंडारे
कातखेड

हार्दिक शुभेच्छा

बाळासाहेब
देशमुख (दादा)

यांना वाढदिवसाच्या हार्दिक शुभेच्छा

शुभेच्छुक

मोहम्मद फैज अब्दुल अजीज

खंडेलवाल भवनात गोदरेज कंपनीच्या उत्पादनांचे शानदार प्रदर्शन

प्रतिनिधी ६ ऑक्टोबर

अकोला. येथील खंडेलवाल भवनमध्ये जगप्रसिद्ध गोदेरेज कंपनीच्या विविध नवनवीन उत्पादनांचे भव्य प्रदर्शन आयोजित करण्यात आले आहे. या प्रदर्शनाचे उद्घाटन अकोला पूर्वचे लोकप्रिय आमदार श्री. राधाश्री सावरकर यांच्या शुभहस्ते पार पडले. याप्रसंगी मितल इलेक्ट्रोनिक्सचे रामजी मितल विशेष म्हणून उपस्थित होते.

अकोला शहरातील
खंडेलवाल भवन येथे आयोजित
या भव्य प्रदर्शनात जगप्रसिद्ध
गोदेरेज कंपनीची आधुनिक
तंत्रज्ञानावरील नवीन उत्पादने
प्रदर्शित करण्यात आली आहेत.
या विशेष कार्यक्रमास प्रमुख
पाहुणे म्हणून अकोला
लोकप्रिय आमदार रणधीर
सावरकर जी उपस्थित होते;
त्यांनी दीपप्रज्वलन करून

हे प्रदर्शन प्रामुख्याने बीटूबी (बिझनेस टू बिझनेस) म्हणजेच व्यावसायिक व्यवहारांवर केंद्रित होते, ज्यामध्ये अकोल्यातील अनेक प्रमुख इलेक्ट्रॉनिक्स व्यापाऱ्यांनी सहभाग घेतला. या प्रसंगी मित्तल इलेक्ट्रॉनिक्सचे

या कार्यक्रमात गोदरेज
कंपनीतर्फे सादर करण्यात
आलेल्या अत्याधुनिक फ्रिज
आणि वॉशिंग मशिनसह
विविध उत्पादनांच्या नवीन
रेंजला व्यापाऱ्यांचा उदंड
प्रतिसाद मिळाला. एकाच

छताखाली ग्राहकांना गोदरेज कंपनीचे जगप्रसिद्ध फ्रिज, वॉशिंग मशिन आणि इतर इलेक्ट्रॉनिक्स वस्तूंची अथांग श्रेणी उपलब्ध करून देण्यात आली असून, याचा जास्तीत जास्त नागरिकांनी लाभ घ्यावा, असे आवाहन आयोजकांतर्फे करण्यात आले आहे.

